

Den første Sag paa Dagsordenen var :

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Christiansen, Dalsgaard, Godskesen, Hans Jensen, Jensen-Toustrup, Jeppesen, Kragh, Mikkelsen, Olufsen, Holger Petersen, Niels Rasmussen, Rottbøll, Stilling, Sørensen-Egaa og Tvede.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var :

Første Behandling af Forslag til Lov om Udøvelse af Tandlægevirksomhed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3717).

Sagen sattes til Forhandling.

Goos: Det foreliggende Forslag til Lov om Udøvelse af Tandlægevirksomhed har sin Oprindelse fra Medicinalkommissionen. Fra dennes Haand er der nu fremkommet en Række af Lovforslag, som er blevet til Love, og som det er blevet udtrykt, Medicinalkommissionen har haft en heldig Haand med alle de Love, som er kommet fra den. Dette Udtryk vil jeg nu ikke just gøre til mit, men jeg betragter det som en Følge af, at alle de forskellige Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der er affattet Lovforslag af Medicinalkommissionen, i denne er blevet undergivet en meget grundig og udførlig Behandling under Fremdragelse af alle Forhold, som kan komme i Betragtning baade her i Landet og udenfor Landet med Hensyn til Ordningen andre Steder, hvorefter hvert enkelt Lovforslag er blevet undergivet et fornyet Gennemsyn i Sundhedsstyrelsen, indtil det gennem Justitsministeriet er blevet forelagt for Lovgivningsmagten. Da der har været Enstemighed i Medicinalkommissionen om dette Lovforslags væsentlige Indhold, og da de Forandringer, det er undergaaet i Sundhedsstyrelsen og i Justitsministeriet, ikke er af indgribende Betydning, i alt Fald kun berører Enkeltheder og Detailler, som der ingen Anledning er til at komme ind paa ved Sagens første Behandling, skal jeg indskrænke mig til at fremhæve de Hovedpunkter, som Medicinalkommissionen har ment at burde lægge til Grund ved et Lovforslag om dette Forhold.

Den nuværende Ordning af Tandlæge-

virksomheden er rent administrativ. Den beror paa en Bestemmelse i den gamle gældende Lov om Kvaksalveri af 1794, som giver Regeringen Beføjelse til at give Folk, der ikke har den almindelige Lægeuddannelse, men som har udvist særlig Dygtighed i en speciel Retning, Bevilling til at udøve en saadan særlig Del af Lægekunsten og derunder ogsaa Tandlægevirksomhed. Det er paa Basis deraf og af de dermed i Forbindelse staaende mange administrative Bestemmelser, at Tandlægevirksomheden har udviklet sig i sin retlige Bestaaen, saaledes som den nu udøves. Lovgivningsmagten har kun grebet meget lidt ind i hele dette Forhold. Oprettelsen af Tandlægeskolen, som den nu er, har naturligvis været betinget af en Bevilling, men Skolen er i øvrigt i hele sin Undervisningsmetode og Omfanget af sine Prøver undergivet administrative Bestemmelser. Kun paa et Punkt har Lovgivningsmagten grebet ind, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Tandlægernes Representation paa en vis Maade; i Sundhedsstyrelsen, dels Lægeraadet, dels Apotekerraadet, skal der tilkaldes en Tandlæge i de Sager, som særlig vedrører Tandlægevirksomhed. Imod hele den rent administrative Ordning har der jo været en særlig Modstand eller Uvillie, ikke saa meget i Realiteten som paa Grund af den hele Mangel paa Sikkerhed og Betyrrelse, som Tandlægerne havde i deres Virksomhed, og den Begrænsning, som bl. a. hører med til den administrative Regel, at de kun maatte udøve Tandlægevirksomhed, selv naar de havde faaet Bevilling, paa det Sted eller i det Distrikt, som det hedder i den gamle Forordning, hvor de havde Bolig, og kun ifølge en ganske særlig Bevilling, som var betinget paa forskellig Maade, fik Lov til at udøve den saakaldte Besøgspraksis. Man har paa dette Punkt ønsket en Lovfæstning, og det har Medicinalkommissionen ogsaa fundet rimeligt, saaledes at det blev en Ret for den paagældende, som opfyldte visse Betingelser, uafhængigt af Bevilling at udøve Tandlægepraksis og udøve den hvor som helst. Det er altsaa det Synspunkt, som har ligget til Grund, at man lovfæster disse Betingelser, som for øvrigt i alt væsentligt, saaledes som de angives i § 1, svarer til de nuværende Regler. Men dermed staaer saa i Forbindelse, at Regeringens Ret til at give Bevilling til Tandlægepraksis udenfor disse Betingelser vil bortfalde, saaledes som det udtrykkes i en senere Bestemmelse.

Naar dette Princip skulde gennemføres, var det af megen Vigtighed at fastsætte Grænserne. Det maatte jo nemlig erkendes,